

ת"פ 5952/07/16 - מדינת ישראל נגד ערן צוקרמן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5952-07-16 מדינת ישראל נ' צוקרמן
בפני כב' השופט אילן סלע

המאשימה מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי), ע"י גב' שירה אלהרר,
מתמחה
נ ג ד
הנאשם ערן צוקרמן
ע"י ב"כ עו"ד יהל בן עובד

פסק דין

אני מזכה את הנאשם מהעבירה של תקיפת שוטר שיוחסה לו בכתב האישום.

כתב האישום ותשובת הנאשם

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 20.04.14, התקיימה הפגנה בכביש רבין בירושלים. הנאשם אשר השתתף בהפגנה ועמד בקרבת השוטרים, זרק בקבוק מים, שהיה מלא למחצה, לעבר השוטרים אשר ביצעו מעצר של אדם אחר. בעת מעצרו, השתולל הנאשם ונאזק.
3. הנאשם כפר במיוחס לו. בתשובתו לאישום ציין כי הוא נכח במקום המיוחס לו אך לא השתתף בהפגנה ולא היה חלק מהקהל שהיה במקום. הוא גם כפר בכך שזרק בקבוק פלסטיק וטען כי כלל לא השתולל במהלך המעצר שלו. לדבריו, השוטרים הם אלו שנקטו כלפיו באגרסיביות.

המסכת הראייתית

עמוד 1

המאשימה הצטיידה עם עדויות השוטרים דוד כהן, רס"ל ליאור פרג'יאן שנכחו במקום האירוע ועם עדותה של רס"ל הדס מזרחי שחקרה את הנאשם.

4. השוטר כהן סיפר בעדותו כי הגיע לאירוע שכונה "ליל הבנגים הגדול", במסגרת שירותו כפרש. בתחילה, ההפגנה הייתה רגועה אך לאחר מכן החלו חסימות צירים והיה צורך לפנות את האנשים מהכביש. בשלב מסוים, בהיותו על גבי הסוס, הוא הבחין בקבוצה של בלשים שעוצרים אחד מהמפגינים, ואז גם ראה בקבוק שנזרק "לעבר שוטר לפנים". הוא הבחין בנאשם עם זקן ארוך ירוק, וכשהנאשם הבחין בכך שהוא ראה אותו, הוא נטמע מיד בתוך ההמון. לאחר מכן הוסיף ואמר: "ראיתי שהוא נדחף בין ההמון, זרק את הבקבוק והתכופף שלא אצליח לראות אותו". בחלופ מספר דקות הוא הבחין שוב בנאשם וכיוון אליו את צוות הבילוש. גם בפעם הזאת הנאשם הבחין בו וניסה להימלט אך צוות הבלשים עצר אותו. הוא אמד את המרחק בינו לבין הנאשם ברגע זריקת הבקבוק בכך- 3-4 מטרים. בחקירתו הנגדית נדרש לשאלה האם הבחין בנאשם זורק את הבקבוק והוא השיב בחיוב. הוא הוסיף כי ראה שהמשקה שהיה בתוכו השפריץ לכל עבר, הפקק עף ונשפך ממנו נוזל.

5. השוטר פרג'יאן סיפר בעדותו כי הפרש כהן הצביע על חשוד שהיה בין הרבה אנשים ואמר לו שאותו חשוד התפרע וזרק דברים. הוא ניגש יחד עם הפרש כהן, עצרו את הנאשם והביאו אותו למאהל של מד"א ולחוקרים. שם, הנאשם נפל על הרצפה וצוות של מד"א טיפל בו. בחקירתו הנגדית שלל השוטר פרג'יאן את הטענה כי הם השליכו את הנאשם על הקרקע. כשנשאל האם הנאשם שפך עליו מים השיב כי הרגיש ששופכים עליו מים, אך הבקבוק לא פגע בו. לצד זאת הוא ציין כי היו עוד אנשים שלקחו בקבוקים ושפכו מים.

6. השוטרת מזרחי שגבתה את הודעת הנאשם, ציינה כי על אף שהיא בטוחה שלא נרשמו על ידה דברים שלא נאמרו על ידי הנאשם, היא אינה זוכרת את החקירה. היא הוסיפה כי לאחר החקירה שמעה את הנאשם מדבר בטלפון ואומר כל הזמן "משטרע" בהדגשת הסיפא "רע". בחקירתה הנגדית נשאלה אודות הפעולות שביצעה לאיתור השוטר שהפגע מהבקבוק והיא השיבה כי בהפגנה נכחו שוטרים רבים ולא ניתן היה מקום לנסות לאתר את השוטר.

7. אל מול עדויות אלו, הנאשם סיפר בעדותו כי הוא הגיע מביתו שביבנה ל"יום המריחואנה הבינלאומי" בגן סאקר בירושלים, בדרכו לגן סאקר הוא נבלם במחסומי המשטרה שלא אפשרו את המעבר לגן. לדבריו, הוא הגיע עם שקית בתוכה הייתה שקית "במבה" ולא החזיק בקבוק מים. כשנשאל מדוע שהשוטר יספר שהוא ראה אותו זורק את הבקבוק אם הוא לא עשה זאת, השיב כי היו סביבו מאות אנשים והוא היה בולט מאוד לעין ביניהם, בשל זקנו הארוך שהיה צבוע בירוק ושיערו הארוך מאוד. משכך, ככל הנראה, השוטר טעה בזיהוי. הוא הוסיף וציין כי השוטרים לקחו אותו מבלי שעשה דבר, והם זרקו אותו לקרקע ודרכו על ראשו. הוא הובל לאמבולנס מאחר וסבל מכאבים וקוצר נשימה, בין היתר בשל כך שהאירוע התרחש חודשיים לאחר שעבר ניתוח. גרסה דומה נשמעה מפיו גם בחקירתו במשטרה (ת/1).

דין והכרעה

8. למעשה אפוא, לפנינו גרסה המולגרסה. גרסת השוטר כהן כי הבחין בנאשם זורק את הבקבוק מול גרסת הנאשם כי לא זרק בקבוק וכלל לא החזיק בבקבוק. לא מצאתי סיבה להעדיף את עדות השוטר כהן עלפניזו של הנאשם. מדובר,

לכל היותר בשתיגרסאותשקולות, אך גם אם היה מקום להעדיף את גרסת השוטר כהן, אין מדובר בהעדפה כזו שניתן לומר שיש בפנינו ראיות מעבר לכלספקסביר באשרלאשמתהנאשם.

9. אציין, כי לא מצאתי קשיים בגרסת הנאשם. לא בהכחשת זריקת הבקבוק ולא בנסיבות שאפפו את האירוע. ב"כ המאשימה הקדישה מספר לא מבוטל של שאלות סביב האירוע אליו הגיע הנאשם, "הפגנה" של "יום הבאנגים" על כביש רבין או "פקניק" שהיה אמור להתקיים בגן סאקר עצמו כחלק מ"יום המריחואנה". שני הצדדים לא הצטיידו בראיות מספיקות שיש בהן כדי ללמד אודות אירועים אלו, האם אכן היו אמורים להתקיים שני אירועים? מה היה תוכנם של אירועים אלו? וכיצד "שאלות. כך או כך, איני סבור כי יש בעניין זה קושי בגרסתו של הנאשם. המאשימה לא טענה, וודאי לא הביאה ראיות לכך, שמדובר היה בהתקהלות אסורה. לפי הנטען, המשטרה מנעה מעבר לגן סאקר ונוצרה התקהלות גדולה על כביש רבין המצוי בפתחו של גן סאקר. גרסתו של הנאשם כי הגיע מיבנה באוטובוס ושם פעמיו לגן סאקר ובנסיבות אלו מצא עצמו בתוך ההתקהלות של כל אלו שלא הורשו להמשיך אל הגן, מקובלת עלי. הנאשם אינו תושב ירושלים וניסיונה של ב"כ המאשימה להטיח בפניו מדוע לא עקף את המתקהלים בשבילים צדדיים אינה רלוונטית בנסיבות אלו. לא מצאתי סתירות בין גרסת הנאשם בחקירתו במשטרה לעדותו בבית המשפט. הוא היה עקבי בסיבת הגעתו, בתיאור האירוע, בהכחשת זריקת הבקבוק, ובתיאור מעצרו על ידי השוטרים, מעצר שבסופו פונה באמבולנס לבית החולים. בחקירתו, ביום 24.04.14, אכן היה ידוע לו על "ליל הבאנגים", אך אין בכך להעיד כי הוא ידע על אירוע זה בזמן אמת, ארבעה ימים קודם לכן.

10. גרסה זו עומדת אל מול גרסת השוטר, אשר לא ניתן לומר שאינה מהימנה, אך לא ניתן להעדיפה על פני גרסת הנאשם, וודאי לא באופן מובהק, כאמור. הוראת המחוקק היא כי במידה ונותר ספק סביר, מן הדין הוא לזכות, גם אם נותר מקונו בלב חשד כבד כי הנאשם כן עבר את העבירה בה הואשם (ראו: תפ"ח ח"י) 20190-02-10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 13.09.10)). "כולנו בניאנוש אנו, ו... לעולם לא נגייע לאמת מוחלטת. נשאף במאוד - אך לא נגיע" (דברי כב' השופט מישאל חשין בע"פ 6251/94 **בנארי נ' מדינת ישראל**, פ"ד מט(3) 124 (1995)).

11. מה גם, שיש רגליים לסברה שהעלה הנאשם, כי עיניו של השוטר כהן תפסו דווקא אותו מפני שהיה חריג מאוד ובולט בין המון האדם שהיו במקום, בשל זקנו הארוך שהיה צבוע בירוק ושערו הארוך מאוד, שעה שבאמת הוא רק עמד באזור ממנו הושלך הבקבוק. יש לציין כי בפעם הראשונה שהשוטר כהן מסר את גרסתו בבית המשפט (בטרם החל לענות לשאלות ב"כ המאשימה המפורטות יותר) הוא סיפר: "...ראיתי קבוצה של בלשים שמבצעים מעצר, ואז ראיתי בקבוק שנזרק לעבר שוטר לפנים, ראיתי את הבחור עם זקן ארוך ירוק, כשהוא ראה שהבחנתי בו הוא מיד נטמע בין ההמון...". אכן, לאחר מכן הוא ציין כי הבחין במפורש בנאשם זורק את הבקבוק, אך הלשון בה נקט לראשונה כשסיפר מעצמו ללא שאלות מפורטות, על פי פשוטה, תומכת בסברה שהעלה הנאשם כי השוטר כהן הסתכל למקום זריקת הבקבוק מיד כשהבחין בו נזרק ואז הבחין בנאשם עם זקן ארוך ירוק. מכל מקום, יש בכך כדי להגדיל את הספק הקיים כאמור, ממילא.

12. אכן, אין מחלוקת כי בסיום חקירת הנאשם במשטרה הוא דיבר באופן מזלזל ובלתי ראוי אל החוקרת מזרחי ועל המשטרה, אותה כינה "משטר-ע" (ת/2). ואולם, בהתנהגות זו כשלעצמה אין כדי ללמד כי גרסתו באשר לאירוע אינה אמת.

13. אציין רק כי במחלוקת שנתגלעה בין ב"כ הצדדים אודות הרשום בפרוטוקול מפיו של השוטר כהן בעדותו בבית המשפט: "ראיתי בקבוק שנזרק לעבר שוטר לפנים" - האם יש לקרוא "לפנים" ומכאן כי השוטר כהן ראה את הבקבוק פוגע בפניו של שוטר שזהותו אינה ידועה, כטענת ב"כ המאשימה, או שיש לקרוא "לפנים" כשהשוטר כהן לא העיד על פגיעה של הבקבוק בשוטר כגרסת ב"כ הנאשם - דעתי כדעת ב"כ הנאשם. גם עדותו של השוטר כהן וגם עדותו של השוטר פרג'יאן שמו את הדגש על המים שהשפריצו מהבקבוק. השוטר כהן סיפר כי ראה שהמשקה שהיה בתוך הבקבוק השפריץ לכל עבר, הפקק עף ונשפך ממנו נזל. עדות מפורשת ומפורטת זו מלמדת כי השוטר כהן הבחין בבקבוק נזרק ואת המים משפריצים מתוכו ובכך ראה את העיקר. לא בפגיעת בקבוק בפניו של שוטר (גם אם אכן אמר "לפנים"). השוטר פרג'יאן סיפר בעדותו כי הרגיש ששופכים עליו מים, ואף שלא טען כי מדובר באותו בקבוק שזרק הנאשם לפי טענת המאשימה, ההתרשמות הייתה כי לא היה מדובר בפגיעת הבקבוק בשוטר. מה גם, שאין שוטר שהעיד כי הבקבוק פגע בו. אך מעל הכול - ומטעם זה סברתי כי אין צורך לזמן בשנית את השוטר כהן להבהיר את הספק שנפל בדבריו הכתובים (לצד העובדה כי ממילא לא השתכנעתי במידה הנדרשת כי הנאשם הוא זה שזרק את הבקבוק, כאמור) - כתב האישום עצמו אינו מתאר פגיעה של הבקבוק בשוטר, ולמעשה אף לא מתאר פגיעת מים מהבקבוק בשוטר (שגם בכך יש כדי להקים את יסודות עבירת התקיפה). בכתב האישום נכתב רק: "הנאשם... זרק בקבוק פלסטיק אשר מחציתו מלאה במים לעבר השוטרים אשר ביצעו מעצר של אדם אחר". הא ותו לא. באופן שעובדות כתב האישום עצמו מקימות רק את יסודות העבירה של ניסיון לתקיפה.

בשים לב לכל האמור, לא הוכח ברמה הנדרשת בפלילים כי הנאשם הוא זה שזרק את הבקבוק ואני מזכה אותו מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ד טבת תשע"ח, 01 ינואר 2018, במעמד המתייצבים.